

ENTRENAR JUNTS PER ATENDRE MILLOR: IMPACTE DE LA SIMULACIÓ CLÍNICA MULTI-ESPECIALITAT EN LA COORDINACIÓ I SEGURETAT DEL PACIENT CRÍTIC A URGÈNCIES

Mar Fernandez Alcarria; Diana Sansano Hernández; Federico Silla; Pablo Huppi; Neus Ripoll; Eduardo Lancioni

CSMS

Introducció:

Els serveis d'urgències són sistemes complexos adaptatius amb alta pressió i interdependència entre especialitats. Les fallades de coordinació i comunicació constitueixen un risc per a la seguretat del pacient crític. La simulació clínica permet entrenar habilitats no tècniques i fomentar una cultura de seguretat compartida. Amb aquest objectiu es va implementar el programa ?Aula d'Urgències ? Dijous de simulació?.

Material i mètodes:

Durant el 2025 es van realitzar 14 sessions multidisciplinàries amb 65 participants (6 per sessió) d'urgències/emergències, medicina interna, ginecologia, traumatologia i cirurgia. Es van treballar quatre escenaris d'alta complexitat (pacient mèdic crític, politraumàtic, sèptic i emergència ginecològica). Els casos van ser codissenyats amb experts de cada disciplina, que també van participar en el debriefing estructurat. Cada sessió (2 hores) seguia metodologia amb prebriefing, escenari i debriefing centrat en lideratge, comunicació, consciència situacional i definició de rols. Es va registrar sistemàticament les àrees de millora i es va aplicar una enquesta de satisfacció (escala Likert 1?4).

Resultats:

La satisfacció global va ser de 3,68/4, amb alta valoració dels formadors (coneixements 3,79/4; facilitació 3,67/4) i de l'organització (3,61/4). Les puntuacions més baixes van correspondre a espai físic (3,30/4) i documentació prèvia (3,30/4). La simulació va identificar àrees clau de millora en rols, organització de l'espai, ús d'ajudes cognitives i coordinació interprofessional. Els participants van percebre millora clara en comunicació i coordinació entre especialitats en l'abordatge compartit del pacient crític.

Conclusions:

La simulació multidisciplinària ha promogut un canvi cultural, reforçant responsabilitat col·lectiva i cohesió assistencial. L'impacte depèn del disseny pedagògic i de la qualitat del debriefing, més que de la infraestructura o tecnologia.

Aquesta intervenció de baix cost i alt impacte és fàcilment replicable, consolidant la simulació com una eina efectiva per millorar la seguretat del pacient.